

சரஸ்வத்

நானை
மலர்

24-02-1997

திருமதி. சரஸ்வதி விஜயரெத்தினம்
(பேரி அம்மா)
அவர்கள்

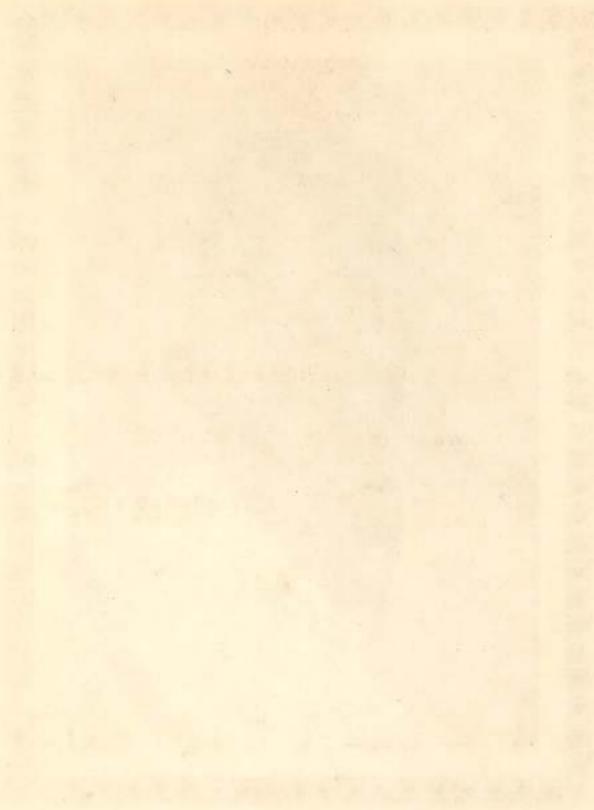

தோற்றம்:
19-01-1921

மறைவு:
25-01-1997

திதி வெண்பா

ஆண்டு தாது தையில் ஆன அமரபக்கப்
பூண்ட துதியைப் பொந்திதியில் - வேண்டும்
வீரகத்தி வீநாயகனார் அன்புமலர்ப்பாதம்
சரஸ்வதியார் சென்றடைந்தார் முன்.

உ
சிவமயம்

யாழ்ப்பாணம் - நீராவியடி
உயர் சைவ வேளாண் குலத் தீலகர்

திருவாளர்

கார்த்திகேசு விஜயரெத்தினம்

அவர்களின் மனைவி

திருமதி. சரஸ்வதி

அவர்கள்

இறைவன் திருவடிப் பேறு எய்தியமை

குறித்து வெளியிடப்பட்ட

நினைவு மலர்

24-02-1997

வேழ முகத்து விநாயகனைத் தொழ வாழ்வு யீகுந்துவரும்

தேவாரம்

பிடியாத னுருவுமை கொளமிகு கரியது
வடிகொடு தனதடி வழிபடு மவரிடர்
கடிகண பதிவர அருளினன் மிகுகொடை
வடிவினர் பயில்வவி வலமுறை யிறையே

திருவாசகம்

பாரொடு விண்ணாய்ப் பரந்தளம்பரனே
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
சீரொடு பொலிவாய் சிவபுரத்தரசே
திருப்பெருந்துறையுறை சிவனே
யாரொடு நோகேன் ஆர்க்கெடுத்துரைப்பேன்
ஆண்டநீர் அருளில்லையானால்
வாழ்கடல் உலகினில் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருக வருக வென்று அருள் புரிவாயே.

திருவிசைப்பா

கற்றவர் விளங்கும் கற்பகக் கலியைக்
கரையிலாக் கருணைமா கடலை
மற்றவர் அறியா மாணிக்க மலையை
மதிப்பவர் மனமணி விளக்கைச்
செற்றவர் புரங்கள் செற்றவெஞ்சிவனை
திருவீழி மிழலை வீற்றிருந்த
கொற்றவன் தன்னைக் கண்டு கண்டுள்ளம்
குளிர வென் கண்கள்குளிர்ந்தனவே.

திருப்பல்லாண்டு

மிண்டு மனத்தவர் பேரமின்கள்
மெய்யடியார்கள் விரைத்துவம்மின்
கொண்டுங் கொடுத்தும் குடிகுடி ஈசற்கு
ஆட்செய்மின் குழாம் புகுந்து

அண்டங் கடந்த பொருளளவு இல்லதோர்
ஆனந்த வெள்ளப் பொருள்
பண்டும் இன்றும் என்றும் உள்ள பொருள்
என்றே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

திருப்புராணம்

அருவமு முருவமாகி அநாதியாய்ப் பலவாய் ஒன்றாய்
பிரமமாய் நின்று சோதிப் பிழம்பதோர் மேலியாகக்
கருணை கூர் முகங்களாறுங் கரங்கள் பன்னிரண்டுங் கொண்டே
ஒரு திருமுருகன் வந்தான் உதித்தனன் உலகமுய்ய.

திருப்புகழ்

இறவாமற் பிறவாமல் எனையாள்சற் குருவாகி
பிறவாதித் திரமான பெருவாழ்வைத் தருவாயே
குறமாதைப் புணர்வோனே குகனேசற் குமரேசா
கறையானைக் கிளையோனே கதிர்காமப் பெருமாளே.

திருமந்திரம்

ஊரெலாம் கூடி ஒலிக்க அழுதிட்டு
பேரினை நீக்கிப் பிணமென்று பேரிட்டு
சூரையங் கட்டிடைக் கொண்டுபோய்ச் சுட்டிட்டு
நீரினில் மூழ்கி நினைப்பொழிந் தார்களே.

வாழ்த்து

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளம் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை அரசு செய்க குறைவிலா துயிர்கள் வாழ்க
நான் மறை அறங்களோங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க
மேன்மை கொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்.
திருச்சிற்றம்பலம்

கடவுள் வாழ்த்து

நல்லை நகரில் உறைகின்ற
 நாதா ஆறுமுக சுவாமி
 எல்லை யில்லாய் பேரருளே
 ஈசன் மைந்தா என்னைக்காப்பாய்
 தொல்லை நீக்கிச் சுகந்தருவாய்
 சுற்றம் காப்பாய் கடர் விளக்கே
 அல்லல் போக்கி சரஸ்வதியாம்
 அடியாள் உன்னை அணைந்திட வை.

பாரம் நீக்கிப் பாரினிலே
 பசுமை யாக வாழ்ந்திடவே
 ஆரம் புனைந்த ஐயாவே
 அன்பாய் நீராவிப் பதியில்
 தீரத்தோடு உறைகின்ற
 செவ்வேள் அண்ணா திருக்குமரா
 வீரகத்தி விநாயகனே
 விரைவாய் எம்மைக் காப்பாயே.

நாட்டுச் சிறப்பு

சுழமண்டலந் தன்னில்
 இலங்கும் யாழ்ப்பாணப்பதியில்
 நன்றாம் வடலியடைப்பென்றும்
 நல்லலூரில் கமந் தோறும்
 வாழும் சங்கு இசைபாடும்
 வயலில் பயிர்கள் நடமாடும்
 ஆழக் கடலில் மீன்பாயும்
 அழகைக் காணக் காணாதே.

நிமிர்ந்து நிற்கும் பனைதோறும்
 நிலமும் கதிரும் உரையாடும்
 நிமிர்ந்த ஞானியர் சூழும்
 சிறந்த கோயில் குளமுண்டு
 அமுதை ஒத்த நல்லோர்கள்
 அரணாய் விளங்கும் பழம்பதியாய்
 அமைந்த வடலியடைப்பே யாம்
 அன்னை சரஸ்வதியார் ஊராம்.

பிறப்பு

அந்நாள் ஆங்கிலக் கல்வி
அறிந்த ஒருவர் முயற்சியுளார்
பொன்னம் பலத்தார் சிங்கப்பூர்
போனார் பதவி வயர் வற்றார்
அன்னார் சொந்த மச்சாளாம்
அரிவை சிதம்பரப் பிள்ளை
என்னும் பெண்ணை இனிதாய்
இல்லறத்தில் இணைத்தாரே.

இல்லறத்தை நல்லறமாய்
இனிதாய் நடத்தி இவர் மூன்று
பிள்ளைக் கனிதள் தமைப் பெற்றார்
பெரிய இராசரெத்தினமும்
நல்ல துரைரத்தினத்தோடு
நங்கை சரஸ்வதியாம் சேர
உள்ளம் மகிழ்ந்து இவ்வுலகில்
உறவோ டினிதாய் வாழ்ந்தாரே.

அப்பா அம்மா ஆண்ணன்மார்
அரிய சுற்றம் யாபேரும்
எப்பவுமே இனிதாக
ஏத்திப் போற்றி வளர்த்திட்ட
செப்பமான சரஸ்வதியார்
சிறப்பும் பெற்றுப் பருவமெய்தி
துப்பார் மேனியன் பாதம்
துதித்து வாழ்ந்து வரலானார்.

திருமணம்

யாழ் நகர் சிறாம்பியடிக்
கபர்த்தி கேசர் நல்ல மனிதர்
நயிவைலூர் பொன்னம்மாவாம்
பெருமகளைப் பாரியாராய்த் தானேற்று
நிதியாய் விஜயரெத்தினத்தை
மதியில் மிக்க மைந்தனை இம்
மண்ணில் பெற்று மகிழ்ந்தாரே.

அரிய விஜய ரெத்தினத்தார்
 அன்பாய் இராசாமணி யென்னும்
 அரிய பெண்ணை மணந்தன்பாய்
 இரண்டு குழந்தைகள் பெற்றார்
 விதியின் பயனாய் இராசாமணி
 விண்ணை யடைந்தார் அதன்பின்னர்
 மதியில் வல்ல சரஸ்வதியாம்
 மங்கை தன்னை மணந்தாரே.

அம்மி மிதித்து அருந்ததியை
 அழகாய்க் காட்டி ஏழடியாம்
 செம்மையாலே நடக்கையிலே
 சிறிய பிஞ்சு இரண்டுஞ் சேர்ந்து
 அம்மா என்று அழைக்கின்ற
 அரிய பாக்கியம் பெற்றார்
 இம்மா நிலத்தின் இயல்பதனை
 யாவர் அறிவார் அவனன்றி.

பிள்ளைகள்

மூத்த குழந்தை இவர்பெற்ற
 முத்தாம் இராசரெத்தினத்தார்
 வாய்த்த ஒவியர் பதவி
 வகித்தார் நல்ல வளமுற்றார்
 சேயாம் சண்முகநாதன்
 சிறந்த விகிதர் எனப்பெற்றார்
 காய்த்த மரமாய் இப்புணியில்
 கனிவாய் வாழ்ந்து மறைந்தாரே.

அன்னை சரஸ்வதியார் வயிற்றில்
 அன்பாய் பிறந்தோர் நால்வர் - அவர்
 பொன்னை ஒத்தார் அசலாம்பிகை
 புதல்வர் 'பாமளிஸ்ட்' மகாலிங்கம்
 இனியன் உறவு போற்றும்
 தலைவன் பிறர் நலன் நாடும்
 பெரியன் இவன் தங்கையாய்
 வாய்த்த கமலாம்பிகை
 பெருமை சேர் பட்டதாரி நல்ல
 தொரு கல்லூரி அதிபர்
 இளைய தங்கை ஞானாம்
 பிகையோ ஏற்றமிது எழிலி.

மருமக்கள்

சரஸ்வதியார் வளர்த்த தகுதிசேர் பிள்ளைகளுள்
 இராசரெத்தினம் மணந்தார் வேலணையூர் யோகவதி
 ஆறு குழந்தைகளை அன்பாகப் பெற்றார்கள்
 யோகரெத்தினம் யோகரஞ்சிவி ரஞ்சிதமவரோடு
 ஜெயக்குமார் தனுஜா சுரனுதா ஆகியோரை
 அன்பாய் வளர்த்தார்கள் அன்னை மகிழ்ந்திடவே.

இரண்டாவது மகனார் சண்முகநாதனவர்
 தெய்வானைப் பிள்ளையைத் திருமணம் செய்திட்டார்
 சந்திரப்பிரேமா சந்திரகாந்தன் லோகேஸ்வரனோடு
 தில்லேஸ்வரன் விஜயநாதன் நிசாலீயைப் பெற்று
 அன்பாக இவ்வாழ்வில் அமைந்தார் மகிழ்வோடு.

அசுவாம்பிகை எனும் அரிவை இப் பூவுகில்
 இராசகுலசிங்கமேனும் காணி ஓவியர் தமை
 மணந்து பத்மராணி ஜெயராணி சிறீகாந்தனோடு
 விஜயராணி பாமினீயாம் பிள்ளைகள் தமைப்பெற்றார்
 அசுவாம்பிகை பிள்ளைகட்கு அன்பாய் மணம்முடித்து
 உமாபதி, அழகரத்தினம், வசந்தலீலா, அருளானந்தம்
 ஆகிய மருமக்களை அடைந்து மகிழ்ந்தாரே.

பாகான மைந்தன் பொறையாளன்
 மகாலிங்கத்தை லலிதாதேவியேனும்
 ஆசிரியைக்கு அன்பாய் மணம் முடித்தார்
 அன்னவர்க்குப் பிரபாகரன், பிரதீபன், அனீத்தா எனும்
 பிள்ளைகள் பிறந்திடவே பெரிதும் மகிழ்ந்தாரே.

பெருமைசேர் பட்டதாரிப் பெண் கமலாம்பிகை
 நிகுவாக சேவையாளன் புனைகதை நாவல் யாவும்
 புகழ் பெறப் படைக்க வல்லோன்
 கலாநிதி குணராசாவை உரிமையாய் மணந்து
 ரேணுகா, பிரியா, கம்ஷா எனும் புதல்வியரை
 பெற்று மகிழ்ந்ததுடன் பிரியமாய் ரேணுகாவை
 வைத்திய கலாநிதியாய் பிரதீப்குமாருக்கு
 மணம் முடித்து வைத்து மகிழ்ச்சியடைந்தாரே.

ஞானாம்பிகை நல்லாள் பத்மநாதன் என்கின்ற
 வர்த்தகரை மணந்து வாழ்ந்து வரலானார்
 ராகுலன், முகுந்தன், தனுஜா எனும் குழந்தைகளோடு
 இந்த நாட்டு மண்ணில் ஏற்பட்ட சாபத்தால்
 சிதறிக் கடல் கடந்த எண்ணற்றோர் வரிசையிலே
 இவர்களும் ஆளார்கள் இந்தியாவில் உற்றார்கள்.

பொங்குபுகழ் மூதாட்டி பவிதவதி
 மங்கையர் நற்றிலகம் சரஸ்வதியார்
 கூடவிடுத்து குளிர்வித்து பாசத்தால்
 மகிழ்வித்து பணிவிடை செய்து
 பாக்கியம் பெற்ற பேரப்பிள்ளைகள்
 எழுவர் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்
 போதானாசிரியன் நல்ல பேரன் பிரபாகரன்
 அவன் பின்னவன் பிரதிபன், அவன் தங்கை அவித்தா
 நல்ல பேர்த்தியர் ரேணுகா, பிரியா, கம்ஷாவோடு
 ஜெயராணி சேர அம்மம்மா சரஸ்வதியார்
 இனிதே வாழ்ந் திருந்தார்.

பேரப்பிள்ளைகள், பூட்டப் பிள்ளைகள்

பேர்த்தி யோகரஞ்சினி பெற்ற குழந்தைகளோ
 சிபோதன் ஹரிஞ்ஞன் கௌசிகா ஆவரர்கள்
 இன்னொர் பேர்த்தி சந்திரப்பிரேமர்
 இனிதாகப் பெற்ற இனிய குழந்தைகளாம்
 நதீஸ் சிவானுஜா கஜன் சஜன் சய்ஜா
 மற்றொரு பேரன் சந்திரசுந்தன்
 மகிழ்வுடன் பெற்றான் ஷண்சரேன், விபூஷன்
 வேறொரு பேர்த்தி பத்மராணி
 விருப்பொடு பெற்ற பிள்ளைகள் நால்வர்
 சத்தியகுமார் சதீஸ்குமார் கரேஸ்குமாரோடு
 ஷண்ஷா என்னும் தையலுமாவர்.
 சத்தியகுமார் நல்ல சதீஸ்குமார் இருவர்
 இம்மண்ணில் நடந்த மணமீட்புப் போரில்
 ஆகுதியாகி மறைந்து போயினர்
 ஜெயராணி என்னும் இன்னொரு பேர்த்தி
 இனிதூர்கப் பெற்றாள் அராவிந்தன் பகிரதர்
 ஷக்ஷா என்னும் இனிய குழந்தைகளை
 பாட்டி சரஸ்வதியின் பக்கத்தே இவ்விருந்து
 பணிவிடை பல செய்தும் விருப்புடன் உரையடி
 ஈண்டு மகிழ்வுட்டி இருந்தாரே இவ்வுலகில்
 சிறிகர்ந்தா என்ற இன்னொரு பேரன்
 பரின்ற பிள்ளைகள் கோபிகா, அபினயா இருவராவர்
 விஜயராணி என்னும் இனிய பேர்த்தி
 உவந்து பெற்ற மக்களாவர் நித்தியா சுகன்யா
 மட்டக்களப்புற்று மகிழ்வுடன் வாழ்கின்றனரே.

பூத்துக் குலுங்கும் புதிய மரமொத்து
வாய்த்த வளத்தோடு வருவாரைத்தான் ஒம்பி
சுற்றம் தனைக் காத்துச் சுகமாகப் பிள்ளைகளும்
இருபத்தாறு இனிய பேரப்பிள்ளைகளும்
இனிக்கும் பூட்டப்பிள்ளைகளாம் இருபத்து ஒருபேரும்
அன்பாய்ப் புடைசூழ அன்னை சரஸ்வதியார்
இன்பமாய் வாழ்ந்து இறைபதம் அடைந்தாரே.

வேறு

இத்தகைய பிள்ளைச் செல்வம் இசைனம் சுற்றம் சூழ
அத்தனை யாவும் பெற்று சரஸ்வதி என்னும் தாயார்
நித்தராம் மகிழ்ச்சியாக நிவமிசை வாழ்ந்து சென்றார்
உத்தமி அவரின் ஆன்மா உய்கநற்பதமே என்றும்.

மக்கள் புலம்பல்

எம்மை யுள் கருவிலேற்றி ஈரைந்து திங்களாக
வெம்மை சூழ் தோயுண்டாக விருப்பிலா மருந்துட்கொண்டு
புன்மை சேர் மரணகுன்றில் புகுந்தெமைப் புதிராய்ச் சென்ற
அம்மா நீ பிரிந்தா யெங்கள் துயருக்கோ ரளவுண்டோமோ.

பத்து மாதம் வயிற்றிற் சுமந்து பெற்றுப்
பாலூட்டித் தாலாட்டி வளர்த்த தெடுத்து
சித்தி பெறக் கல்வி சுற்பித்து அமுது மூட்டித்
திருடிணமும் செய்து வைத்த தெய்வத் தாயே.

மக்களாம் எங்களை நீர் தவிக்க விட்டுப்
போய் மறைந்தீர் பொல்லாத பாவியானோம்
இத்துயரம் இனிப் பொறுக்க முடியாதம்மா
எப்பிறப்பில் உனைக் காண்போம் இயம்பவாயே.

மருமக்கள் புலம்பல்

ஆதவனை இழந்தவொரு பகவை போலும்
அச்சடைந்து விழுந்திட்ட வண்டி போலும்
தெய்வ மில்லாத வெறுங் கோழில் போலும்
சுரையில்லாத நல் மனையைப் போலும்
நன்னீரில்லாத பாழ் கிணற்றை போலும்
ஆழ்கடலிற் சிக்கியவொரு துரும்பு போலும்
மாமியாரே உமையிழந்து தவிக்கின்றோமே.

இந்நாளில் நாங்கள் இனியாரை அன்புடையமாமி என்போம்
அதன் பெருமை உன்விடத்தில் அமையக் கண்டோம்
பொன்னான அன்பு கண்டோம் புன்முறுவல் கண்டோம்
புகழ் நாணம் மடம் அச்சம் பயிர்ப்பென்ற புதுமை கண்டோம்

பேர பூட்டப் பிள்ளைகள் புலம்பல்

அருகியுந்தன் மனையிடத்தெம் அடியைக் காணில்
அருட் கண்ணால் அலங்கரித்து ஆசையிட்டால்
உருகியன்பு பெருகி வழிந்தெழுகி யோட
உறவு முறைகள் பாராட்டி உவமை கூறி
அறுகவையோ டன்னமிட்டுத் தாகந் தீர்த்து
நேயமுடன் பேசியெம் மேல் அன்பையீந்த
பெருமை தங்கு அம்மம்மா அப்பம்மா, பாட்டி உன்போல்
பேருலகில் இன்னொருவர் பிறப்பதுண்டோ?

நிலையாமை

தட்டுமா மலரில் வாழும் சதுர் முகன் படைத்த மண்ணை
எட்டரைத்தானை சூழ இருந்தரசாண் டோரெல்லாம்
அட்டமா சித்தியாடி அங்கததைப் பங்கமாக்கி
விட்டனருயிரை யென்றால் மற்றவர் விலகப்போமோ?

பொன்னொடு மணியும் புலநில நிறைவும்
பொலிந்திடும் போகங்கள் யாவும்
பண்ணிய பயனால் பலப் பலவாகி
பற்றதுங் கோட்டை விட்டகல
கண்ணி யிற்பட்ட மானது போல
பொன்றிடும் மானிட வாழ்வை
எண்ணினால் இடியொன்றிசைப்ப தேயல்லால்
இதற்கொரு மருந்து வேறுண்டோ.

காண்பதை மறந்திட்டாலும்
காயத்தை மறந்திட்டாலும்
உண்பதை மறந்திட்டாலும்
உயிர்தனை மறந்திட்டாலும்
பொன் பெறு தில்லை மன்றுள்
பொது நடப் புனிதரான
மாண்புறு நீடேசர் பாதம்
மறப்பேனோ பிறப்புக் கெல்லாம்.

குண்டு பட்டிறந்தோர் உண்டு
 கொலை ஞரால் மாண்டோர் உண்டு
 பண்டைய ஊழினாலே
 பகைவரால் இறந்தோர் உண்டு
 தென்கடல் மாய்ந்தோர் உண்டு
 செல்லினால் தீயந்தோர் உண்டு
 எண்ணில் இம் அம்மை யாரோ
 இயற்கையாய் டிடிந்தார் வாழ்க

சுற்றத்தார் இருத்த போதும்
 தொல் பொருள் இருத்த போதும்
 சுற்றவர் நிறைந்த போதும்
 காதலர் சூழ்ந்த போதும்
 மற்றவர் வந்த போதும்
 மறைவழி கூடலை சேர்க்க
 உற்றவோர் உடல் இல்லாமல்
 உறங்கியோர் பலரே யாவர்

ஆயினும் இந்த அம்மா
 அனைவரும் சூழ்ந்து நின்று
 தாயிவள் என்றே விம்மத்
 தாயாதியேசர்கள் கண்கள்
 தாரையாய்ப் பொழியும் பாடையே
 போய்ப் பலர் தூக்கிக் கொள்வரி
 புதல்வனே வைக்க சென்ற
 வாய்ப்பினை நினைக்கும் போது
 வாழ்த்தாது இருக்கலாமோ

ஆதலால் பிள்ளைகள் நீர்
 அமைதியைப் பெறுவீர்
 காதலாய் இந்த பாட்டி
 கடைத் தேற்றம் பெற்றுவிட்டார்
 ஒதிய பயனைப் பெற்றார்
 ஒன்றுபட்டிற்றவ னோடு

பிள்ளைகள் பேரப்பிள்ளை
 பெரிதுள்ள சுற்றத்தீர் நீர்
 உள்ளமே வருந்த வேண்டாம்
 உயர்வுடன் வாழ்ந்த அன்னை
 தெள்ளிய சிவனார் பாதம்
 சேர்ந்தனர் கவலை வேண்டாம்
 நல்லவர் இந்த மண்ணில்
 நவிவதே இல்லை யன்றோ

பொதுக் கலித்துறை

மக்கள் புலம்ப மருமக்கள் கலங்கப் பேரரோடு
தொக்க பேத்திமாரக னெல்லோருந் துயரமுற
பக்க அயலவர் கற்றத்தவர்கள் பரதவிக்க
நக்கன் இணையடி சரஸ்வதி நீ நண்ணினையோ.

தேற்றம்

பிறந்தவர் இறப்பது உண்டு
பேசும் உண்மை எந்தச்
சிறந்தவரான போதும்
செல்வமே படைத்த போதும்
மறவியின் அழைப்பை ஏற்க
மறுத்திட லாகு மோதான்
அறமிது ஆத லாலே
அவர் பிரிவாற்று வோமே.

சுற்பரசி சரஸ்வதி உடல் தனிந்து
சிற்பரனின் பொற்பாதம் சென்றடைந்தாள் - இப்புஷியில்
மக்கள் மருமக்கள் பேரர் பூட்டர் உறவினர்கள்
துக்க மற்று வாழ்விரே சுபம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

எங்கள் குடும்பத் தலைவி திருமதி. சாஸ்வதி விஜயரெத்தினம் அவர்களின் இறுதிச் சடங்கிலும், அந்தியேட்டி வைப்பவத்திலும் கவந்து கொண்ட உற்றார், உறவினர்களுக்கும், நண்பர்களுக்கும், அனாதாபச் செய்திகள் அனுப்பி எமக்கு ஆறுதல் கூறிய அன்பர்களுக்கும் எங்கள் தெய்வத்தின் ஆத்மா சாந்தியடையப் பிரார்த்தித்த பெரியார்களுக்கும் எங்கள் இதயபூர்வமான நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

இக்கவம்

மக்கள்

மாநாமக்கள்

கா. வி. மகாலிங்கம்	— திருமதி. ம. லலிதாதேவி
இ. அசலாம்பிகை	— திரு. அ. இராசகுலசिங்கம்
கு. கமலாம்பிகை	— கலாநிதி. க. குணராசா
டா. ஞானாம்பிகை	— திரு. சு. பத்மநாதன்
	— திருமதி. இ. யோகவதி
	— திருமதி ச. தெய்வானைபிள்ளை

டிசெம்பர் அச்சகம். பருத்தித்துறை வீதி, கல்வியக்காடு.